

ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД міста КИЄВА

01051, м. Київ, вул. Болбочана Петра 8, корпус 1

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

м. Київ

17 травня 2017 року

№ 826/20221/16

Окружний адміністративний суд міста Києва у складі колегії: головуючого судді Аблова Є.В., суддів – Літвінової А.В., Мазур А.С., розглянувши в порядку письмового провадження адміністративну справу за позовом Суркіса Ігоря Рахмільовича, Суркіса Григорія Михайловича, Суркіса Рахміля Давидовича, Суркіс Світлани Григорівни, Ковалик Поліни Олександрівни, Суркіс Марини Ігорівни до Національного банку України, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, Уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації в ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Соловйової Наталії Анатоліївни, Уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації в ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Шевченко Андрія Миколайовича, Уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації в ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Славкіної Марини Анатоліївни, Публічного акціонерного товариства Комерційний банк «ПРИВАТБАНК», Міністерства фінансів України, Публічного акціонерного товариства «УКРГАЗБАНК», про визнання протиправними та скасування рішень, поворот їх виконання,-

ВСТАНОВИВ:

До Окружного адміністративного суду міста Києва звернулись Суркіс І.Р., Суркіс Г.М., Суркіс Р.Д., Суркіс С.Г., Ковалик П.О., Суркіс М.І. (разом далі також – позивачі) з адміністративним позовом до Національного банку України (далі також – відповідач-1, НБУ), Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (далі по тексту – відповідач-2, Фонд, ФГВФО), Уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації в ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Соловйової Н.А., Уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації в ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Шевченко А.М., Уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації в ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Славкіної М.А.,

ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК», Міністерства фінансів України, ПАТ «УКРГАЗБАНК», в якому позивачі, з урахуванням поданих заяв про зміну предмету позову, просили:

- визнати протиправним та скасувати рішення Комісії з питань визначення пов'язаних із банком осіб і перевірки операцій банків із такими особами Національного банку України від 13 грудня 2016 року № 105 в частині визнання позивачів пов'язаними з ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» особами;

- визнати протиправним та скасувати наказ Уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації в ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Соловйової Н.А. від 20 грудня 2016 року № 22 в частині, що стосується прав та інтересів позивачів щодо зупинення/блокування/припинення чи будь-якого іншого обмеження здійснення видаткових (витратних) готівкових та/або безготівкових операцій за депозитними чи будь-якими іншими рахунками, відкритими у ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК»;

- визнати протиправним та скасувати рішення Виконавчої дирекції Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації в ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» «Про погодження умов придбання акцій додаткової емісії неплатоспроможності банку ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» від 20 грудня 2016 року № 2887 в частині, що стосується прав та інтересів позивачів;

- визнати протиправним та скасувати рішення Виконавчої дирекції Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації в ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» «Про здійснення розрахунково-касового обслуговування під час тимчасової адміністрації у ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» від 20 грудня 2016 року № 2891 в частині, що стосується прав та інтересів позивачів;

- визнати нечинним з моменту укладення Договору про придбання акцій № 101/2016 від 20 грудня 2016 року та Акт приймання-передавання за Договором про придбання акцій № 101/2016 від 20 грудня 2016 року, що укладені між ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК», від імені якого діяв Фонд гарантування вкладів фізичних осіб в особі уповноваженої особи Фонду на тимчасову адміністрацію ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Славкіної М.А., та Суркісом І.Р., від імені якого діяла уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Шевченко А.М.;

- визнати нечинним з моменту укладення Договору про придбання акцій № 100/2016 від 20 грудня 2016 року та Акт приймання-передавання за Договором про придбання акцій № 100/2016 від 20 грудня 2016 року, що укладені між ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК», від імені якого діяв Фонд гарантування вкладів фізичних осіб в особі уповноваженої особи Фонду на тимчасову адміністрацію ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Славкіної М.А., та Суркісом Р.Д., від імені якого діяла уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Шевченко А.М.;

- визнати нечинним з моменту укладення Договору про придбання акцій № 102/2016 від 20 грудня 2016 року та Акт приймання-передавання за Договором про придбання акцій № 102/2016 від 20 грудня 2016 року, що укладені між ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК», від імені якого діяв Фонд гарантування вкладів фізичних осіб в особі уповноваженої особи Фонду на тимчасову адміністрацію ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Славкіної М.А., та Суркіс С.Г., від імені якої діяла уповноважена особа Фонду на здійснення тимчасової адміністрації ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Шевченко А.М.;

- визнати нечинним з моменту укладення Договору про придбання акцій № 83/2016 від 20 грудня 2016 року та Акт приймання-передавання за Договором про придбання акцій № 83/2016 від 20 грудня 2016 року, що укладені між ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК», від імені якого діяв Фонд гарантування вкладів фізичних осіб в особі уповноваженої особи Фонду на тимчасову адміністрацію ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Славкіної М.А., та Ковалик П.О., від імені якої діяла уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Шевченко А.М.;

- визнати нечинним з моменту укладення Договору про придбання акцій № 92/2016 від 20 грудня 2016 року та Акт приймання-передавання за Договором про придбання акцій № 92/2016 від 20 грудня 2016 року, що укладені між ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК», від імені якого діяв Фонд гарантування вкладів фізичних осіб в особі уповноваженої особи Фонду на тимчасову адміністрацію ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Славкіної М.А., та Суркіс М.І., від імені якої діяла уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Шевченко А.М.;

- визнати протиправним та скасувати Рішення Виконавчої дирекції ФГВФО «Про погодження умов продажу неплатоспроможного банку ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» № 2893 від 20 грудня 2016 року в частині, що стосується прав та інтересів позивачів;

- визнати нечинним з моменту укладення Договору купівлі-продажу акцій банку №БВ-744/16/13010-05/131 від 21 грудня 2016 року та Акт виконання зобов'язань до Договору купівлі-продажу акцій банку № БВ-744/16/13010-05/131 від 21 грудня 2016 року, що укладені між Державою в особі Міністерства фінансів України та усіма особами, які станом на 21 грудня 2016 року були власниками простих іменних акцій ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК», від імені яких діяла уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Шевченко А.М. в інтересах та за рахунок якої діяло ПАТ АКЦІОНЕРНИЙ БАНК «УКРГАЗБАНК», в частині, що стосується прав та інтересів позивачів;

- визнати протиправним та скасувати наказ Уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації в ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Соловйової Н.А. «Про перерахування коштів пов'язаних

осіб» від 21 грудня 2016 року № 44 в частині, що стосується прав та інтересів позивачів;

- стягнути з ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК»:

151 011 000, 00 грн., в якості основної суми списаного депозиту та 72 353, 69 доларів США, 6 759, 52 євро в якості не нарахованих процентів за депозитом за період з 22 грудня 2016 року по 22 лютого 2017 року, на користь Суркіса І.Р.,

514 126 000, 00 грн. - на користь Суркіса Р.Д.,

163 052 960, 00 грн., в якості основної суми списаного депозиту, та 80 955, 90 доларів США, 1 105, 10 євро в якості не нарахованих процентів за депозитом за період з 22 грудня 2016 року по 22 лютого 2017 року, на користь Суркіс С.Г.,

174 504 680, 00 грн., в якості основної суми списаного депозиту, та 91 850, 00 доларів США, в якості не нарахованих процентів за депозитом за період з 22 грудня 2016 року по 22 лютого 2017 року, на користь Ковалик П.О.,

44 835 000, 00 грн., в якості основної суми списаного депозиту, та 21 074, 00 доларів США, в якості не нарахованих процентів за депозитом за період з 22 грудня 2016 року по 22 лютого 2017 року, на користь Суркіс М.І., як поворот виконання:

рішення Комісії з питань визначення пов'язаних із банком осіб і перевірки операцій банків із такими особами Національного банку України від 13 грудня 2016 року № 105;

рішення Виконавчої дирекції Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації в ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» «Про погодження умов придбання акцій додаткової емісії неплатоспроможності банку ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» від 20 грудня 2016 року № 2887;

рішення Виконавчої дирекції Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації в ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» «Про здійснення розрахунково-касового обслуговування під час тимчасової адміністрації у ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» від 20 грудня 2016 року № 2891;

Договору про придбання акцій № 83/2016 від 20 грудня 2016 року та Акту приймання-передавання за Договором про придбання акцій № 83/2016 від 20 грудня 2016 року;

Договору про придбання акцій № 92/2016 від 20 грудня 2016 року та Акту приймання-передавання за Договором про придбання акцій № 92/2016 від 20 грудня 2016 року;

Договору про придбання акцій № 100/2016 від 20 грудня 2016 року та Акту приймання-передавання за Договором про придбання акцій № 100/2016 від 20 грудня 2016 року;

Договору про придбання акцій № 101/2016 від 20 грудня 2016 року та Акту приймання-передавання за Договором про придбання акцій № 101/2016 від 20 грудня 2016 року;

Договору про придбання акцій № 102/2016 від 20 грудня 2016 року та Акту приймання-передавання за Договором про придбання акцій № 102/2016 від 20 грудня 2016 року;

Договору купівлі-продажу акцій банку № БВ-744/16/13010-05/131 від 21 грудня 2016 року та акту виконання зобов'язань до Договору купівлі-продажу акцій банку № БВ-744/16/13010-05/131 від 21 грудня 2016 року;

Рішення Виконавчої дирекції ФГВФО «Про погодження умов продажу неплатоспроможного банку ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» № 2893 від 20 грудня 2016 року;

Наказу Уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації в ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Соловйової Н.А. «Про перерахування коштів пов'язаних осіб» від 21 грудня 2016 року № 44, в частині, що стосується прав та інтересів позивачів.

Позовні вимоги обґрунтовані порушенням відповідачами порядку виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави та протиправним віднесенням позивачів до категорії пов'язаних з ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» осіб, що в сукупності призвело до порушення прав позивачів на вільне володіння, користування та розпорядження власним майном, а саме грошовими коштами, що були розміщені ними в ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК».

Представники відповідачів заперечували щодо задоволення позову з підстав, викладених у письмових запереченнях, що долучені до матеріалів справи.

Так, НБУ у письмовому запереченні проти позову зазначив, що позивачі є пов'язаними з ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» особами. Заперечення відповідача-1 обґрунтовані тим, що Суркіс І.Р. є власником істотної участі у ТОВ «Телерадіокомпанія «Студія 1+1», ТОВ «Гравіс-Кіно» та ПрАТ «Телекомпанія «ТЕТ», ПАТ «Запорізький завод феросплавів», ПАТ «АКЦЕНТ-БАНК».

В свою чергу власник істотної участі ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» - Коломойський Ігор Валерійович також володіє частками у зазначених ТОВ «Телерадіокомпанія «Студія 1+1», ТОВ «Гравіс-Кіно», ПрАТ «Телекомпанія «ТЕТ», ПАТ «Запорізький завод феросплавів» в розмірі 51-53%. Спільне володіння Суркісом І.Р. та Коломойським І.В. істотними частками у спільних підприємствах свідчить про спорідненість ТОВ «Телерадіокомпанія «Студія 1+1», ТОВ «Гравіс-Кіно» та ПрАТ

«Телекомпанія «ТЕТ» з ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» і, як наслідок, пов'язаність позивача Суркіса І.Р. з ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК». В свою чергу, Суркіс Г.М., Суркіс С.Г., Суркіс М.І. є родичами Суркіса І.Р., тобто, є асоційованими особами відносно Суркіса І.Р. і на підставі п. 7 ч. 1 статті 52 Закону України «Про банки і банківську діяльність» є пов'язаними з ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК». Стосовно Суркіс С.Г. НБУ зазначає, що вона є власником істотної участі в ПАТ «АКЦЕНТ-БАНК», яке є афілійованим відносно ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» в силу відносин фактичного контролю. Крім того, відповідач НБУ зазначає, що Ковалик П.О. є бенефіціарним власником компаній-нерезидентів на депозитних рахунках яких були розміщені грошові кошти, одержані в якості кредиту ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК». Таким чином, Ковалик П.О. є пов'язаною з ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» на підставі п. 9 ч. 1 статті 52 Закону України «Про банки і банківську діяльність».

Усі наведені обставини відповідач-1 розглядає як докази та ознаки пов'язаних осіб. З цих та інших наведених у письмових запереченнях підстав відповідач-1 просив у задоволенні позову відмовити.

ФГВФО у письмовому запереченні проти позову зазначив, що позивачами всупереч п. 9 ч. 2 статті 3 КАС України не спрямовано позовних вимог до відповідачів Уповноважених осіб ФГВФО. Крім того, при прийнятті оскаржуваних рішень Уповноважені особи ФГВФО діяли як посадови особи ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК», а не як суб'єкт владних повноважень. З цих та інших наведених у письмових запереченнях причин відповідач-2 просив у задоволенні позову відмовити.

Міністерство фінансів України та ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» у письмових запереченнях на позов посилались на безпідставність позову, вказували, що оскаржувані рішення прийняті в межах та в спосіб, визначений законом.

В судовому засіданні 12 квітня 2017 року представник позивачів позовні вимоги підтримав повністю, представники НБУ, ФГВФО та ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» проти задоволення позову заперечували.

Відповідачі ПАТ «УКРГАЗБАНК», Міністерства фінансів України, Уповноважені особи ФГВФО Соловйова Н.А., Шевченко А.М., Славкіна М.А. до суду не прибули, про дату, час та місце судового розгляду були повідомленні належним чином.

Відповідно до ч. 6 статті 128 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – КАС України), якщо немає перешкод для розгляду справи в судовому засіданні, визначених цією статтею, але прибули не всі особи, які беруть участь у справі, хоча і були належним чином повідомленні про дату, час і місце судового розгляду, суд має право розглянути справу у письмовому провадженні у разі відсутності потреби заслухати свідка чи експерта.

Під час розгляду справи в судовому засіданні 12 квітня 2017 року суд, на підставі наведених вимог статті 128 КАС України, з огляду на неявку у судові засідання окремих відповідачів по справі, належним чином повідомлених про дату, час та місце судового розгляду, та відсутність необхідності у заслуховуванні свідка або експерта, перейшов до її розгляду в подальшому у письмовому провадженні на підставі наявних матеріалів справи.

Розглянувши подані представниками сторін документи і матеріали, всебічно і повно з'ясувавши всі фактичні обставини, на яких ґрунтується позов, об'єктивно оцінивши докази, які мають юридичне значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, Окружний адміністративний суд міста Києва встановив наступне.

05 травня 2008 року між Суркісом І.Р. та ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» було укладено Договір банківського вкладу № SAMDN01000703452255, за яким відкрито рахунок №26357603150133.

10 вересня 2008 року між Суркісом І.Р. та ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» було укладено Договір банківського вкладу № SAMDN01000704259283, за яким відкрито рахунок №26353604177335.

01 серпня 2008 року між Суркісом Г.М. та ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» було укладено Договір банківського вкладу № SAMDN01000704013447, за яким відкрито рахунок №26353603919282.

28 березня 2013 року між Суркісом Р.Д. та ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» було укладено Договір банківського вкладу № SAMDN2500073417043, за яким відкрито рахунок №26359618785416.

17 грудня 2007 року між Суркісом Р.Д. та ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» було укладено Договір банківського вкладу № SAMDN01000700604762, за яким відкрито рахунок №26353602835044.

13 грудня 2006 року між Суркіс С.Г. та ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» було укладено Договір банківського вкладу № SAMDN10000010512451, за яким відкрито рахунок №26354601500885.

22 лютого 2005 року між Суркіс С.Г. та ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» було укладено Договір банківського вкладу № SAMDN10000001978049, за яким відкрито рахунок №26356600223893.

12 грудня 2008 року між Суркіс С.Г. та ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» було укладено Договір банківського вкладу № SAMDN10000704820291, за яким відкрито рахунок №26353604933900.

22 липня 2010 року між Суркіс С.Г. та ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» було укладено Договір банківського вкладу № SAMDN01000711289441, за яким відкрито рахунок №26359606988991.

30 жовтня 2013 року між Ковалик П.О. та ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» було укладено Договір банківського вкладу № SAMDN25000738896738, за яким відкрито рахунок №26354622486621.

29 жовтня 2013 року між Суркіс М.І. та ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» було укладено Договір банківського вкладу № SAMDN25000738865116, за яким відкрито рахунок №26351622476322.

Відповідно до протоколу Комісії визначення пов'язаних із банками осіб і перевірки операцій банків з такими особами від 13 грудня 2016 року № (38), зазначено, що за результатами проведеної з ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» роботи вдалося зібрати належні докази для підтвердження пов'язаності осіб з ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК», відповідно до статті 52 Закону України «Про банки і банківську діяльність» осіб згідно переліку, серед яких значаться, зокрема, позивачі.

13 грудня 2016 року рішенням Комісії з питань визначення пов'язаних із банком осіб і перевірки операцій банків із такими особами Національного банку України Національного банку України № 105 позивачі були визнані пов'язаними з ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» особами за номерами ознаки пов'язаної особи з Банком відповідно до статті 52 Закону України «Про банки і банківську діяльність»:

- Суркіс Ігор Рахмільович - № 525, 529.
- Суркіс Григорій Михайлович – № 527.
- Суркіс Рахміль Давидович – № 527.
- Суркіс Світлана Григорівна – № 527.
- Ковалик Поліна Олександрівна – № 529.
- Суркіс Марина Ігорівна – № 527.

18 грудня 2016 року рішенням Правління Національного банку України № 498-рш/БТ ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» віднесений до категорії неплатоспроможних.

18 грудня 2016 року рішенням Виконавчої Дирекції ФГВФО № 2859 розпочато процедуру виведення ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» з ринку шляхом запровадження в ньому тимчасової адміністрації строком на один місяць з 19 грудня 2016 року по 18 січня 2017 року (включно). Призначено строком на один місяць з 19 грудня 2016 року по 18 січня 2017 року (включно) уповноваженою особою ФГВФО на здійснення тимчасової адміністрації у ПАТ «КБ ПРИВАТБАНК» директора департаменту врегулювання неплатоспроможності банків ФГВФО Соловійову Н.А.

Делеговано Соловійовій Н.А. повноваження тимчасового адміністратора ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК», визначені Законом, зокрема, статтями 37-39 Закону.

20 грудня 2016 року наказом Уповноваженої особи ФГВФО на здійснення тимчасової адміністрації в ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Соловійової Н.А. № 22 заборонено з 20 грудня 2016 року здійснювати у ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» будь-які видаткові банківські операції - безготівкові та готівкові, з рахунків пов'язаних осіб банку та клієнтів банку, зазначених у переліку (Додатки 1, 2, 3, 4), серед яких, зокрема, значаться позивачі. Також вказаним наказом заступнику Голови Правління банку, IT-директору Дубілету Д.О. доручено забезпечити блокування рахунків пов'язаних осіб банку та клієнтів банку зазначених у переліку (Додатки 1, 2, 3, 4).

20 грудня 2016 року Рішенням Виконавчої дирекції ФГВФО № 2887 «Про погодження умов придбання акцій додаткової емісії неплатоспроможного банку ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» були погоджені умови договорів про придбання акцій додаткової емісії від імені пов'язаних осіб неплатоспроможного ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК», доручено Уповноваженій особі ФГВФО Шевченку А.М. укласти договори про придбання акцій додаткової емісії від імені набувачів – пов'язаних осіб неплатоспроможного ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК», Уповноваженій особі ФГВФО Славкіній М.А. доручено укласти договори про придбання акцій додаткової емісії від імені емітента – ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК», Уповноваженій особі ФГВФО Соловійовій Н.А. доручено забезпечити списання з рахунків пов'язаних з банком осіб грошових коштів після виконання зазначених вище договорів, погоджені умови договорів про придбання акцій додаткової емісії від імені пов'язаних осіб неплатоспроможного ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК».

20 грудня 2016 року рішенням Виконавчої дирекції ФГВФО № 2891 «Про здійснення розрахунково-касового обслуговування під час тимчасової адміністрації у ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» були заборонені операції ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» з пов'язаними особами.

20 грудня 2016 року Уповноваженою особою ФГВФО Славкіною М.А. від імені ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» та Уповноваженою особою ФГВФО Шевченко А.М. від імені Суркіса І.Р., Суркіса Р.Д., Суркіс М.І., Суркіс С.Г., Ковалик П.О., як пов'язаних осіб ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК», укладені Договори про придбання акцій №№ 83, 92, 100, 101, 102 та Акти приймання-передавання.

Згідно вказаних договорів, Уповноваженою особою ФГВФО Шевченко А.М. здійснено придбання акцій додаткової емісії ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» в обмін на грошові вимоги Суркіса І.Р., Суркіса Р.Д., Суркіс М.І., Суркіс С.Г., Ковалик П.О. до ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК», зокрема, встановлено, що набувачі акцій відступають банку права вимоги у наступних сумах:

Суркіс Ігор Рахмільович – 151 011 000, 00 грн.

Суркіс Рахміль Давидович – 514 126 200, 00 грн.

Суркіс Світлана Григорівна – 163 052 960, 00 грн.

Суркіс Марина Ігорівна – 44 835 000, 00 грн.

Ковалик Поліна Олександрівна – 174 504 680, 00 грн.

Згідно підписаних актів приймання-передавання за Договорами про придбання акцій №№ 83, 92, 100, 101, 102, визначено, що Набувачі підтверджують припинення належних прав вимоги за грошовими зобов'язаннями ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» перед набувачами.

21 грудня 2016 року наказом уповноваженої особи ФГВФО Соловйової Н.А. «Про перерахування коштів пов'язаних осіб» №44 керівниками структурних департаментів ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» доручено в термін до 19:00 21 грудня 2016 року провести операцій з розблокування рахунків, розторгнення договорів та перерахування коштів пов'язаних осіб на транзитні рахунки ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК». Згідно витягу з додатку № 1 до Наказу № 44 від 21 грудня 2016 року, розторгнення договорів та перерахування коштів здійснювалось в тому числі стосовно Суркіса І.Р., Суркіса Р.Д., Суркіс М.І., Суркіс С.Г., Ковалик П.О.

20 грудня 2016 року Рішенням Виконавчої дирекції ФГВФО № 2893 «Про погодження умов продажу неплатоспроможного банку ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» були погодженні умови договору продажу неплатоспроможного банку ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Міністерству фінансів України.

21 грудня 2016 року, згідно договору № БВ-744/16/13010-05/131 купівлі-продажу акцій банку, 100 % акцій ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» продано Міністерству фінансів України за ціною продажу в 1 (одну) гривню 00 коп.

На думку позивачів, всі зазначені рішення в частині, що стосується їх прав та оспорюваних інтересів, є протиправними, оскільки прийняті у зв'язку з їх безпідставним визначенням пов'язаними особами з ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» та порушенням порядку виведення неплатоспроможного банку з ринку за участю держави.

Оцінюючи подані сторонами докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді в судовому засіданні всіх обставин справи в їх сукупності, суд прийшов до висновку про обґрунтованість позовних вимог, виходячи з наступного.

З матеріалів справи вбачається, що позивачі оскаржують законність рішення Комісії з питань визначення пов'язаних із банком осіб і перевірки операцій банків із такими особами Національного банку України від 13 грудня 2016 року № 105 в частині визнання позивачів пов'язаними з ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» особами.

Правовий статус пов'язаних з банком осіб визначений статтею 52 Закону України «Про банки і банківську діяльність» відповідно до якої, для цілей цього Закону пов'язаними з банком особами є:

- 1) контролери банку;
- 2) особи, які мають істотну участь у банку, та особи, через яких ці особи здійснюють опосередковане володіння істотною участю у банку;
- 3) керівники банку, керівник служби внутрішнього аудиту, керівники та члени комітетів банку;
- 4) споріднені та афілійовані особи банку, у тому числі учасники банківської групи;
- 5) особи, які мають істотну участь у споріднених та афілійованих особах банку;
- 6) керівники юридичних осіб та керівники банків, які є спорідненими та афілійованими особами банку, керівник служби внутрішнього аудиту, керівники та члени комітетів цих осіб;
- 7) асоційовані особи фізичних осіб, зазначених у пунктах 1 - 6 цієї частини;
- 8) юридичні особи, в яких фізичні особи, зазначені в цій частині, є керівниками або власниками істотної участі;
- 9) будь-яка особа, через яку проводиться операція в інтересах осіб, зазначених у цій частині, та на яку здійснюють вплив під час проведення такої операції особи, зазначені в цій частині, через трудові, цивільні та інші відносини.

Банк зобов'язаний подавати Національному банку України інформацію про пов'язаних із банком осіб у порядку, встановленому нормативно-правовими актами Національного банку України.

Національний банк України при здійсненні банківського нагляду має право визначати пов'язаними з банком особами фізичних та юридичних осіб, зазначених у пунктах 1 - 9 частини першої цієї статті, за наявності ознак, визначених у нормативно-правових актах Національного банку України, з урахуванням характеру взаємовідносин, операцій та наявності інших зв'язків із банком. Про таке рішення Національний банк України не пізніше наступного робочого дня повідомляє відповідний банк. У такому разі особа вважається пов'язаною з банком, якщо банк протягом 15 робочих днів із дня отримання повідомлення Національного банку України про визначення особи пов'язаною з банком не доведе протилежного.

Таким чином, право НБУ приймати рішення про визначення юридичної чи фізичної особи пов'язаною з банком визначене саме ч. 3 статті 52 Закону України

«Про банки і банківську діяльність», яка зобов'язує НБУ встановити відповідність такої особи критеріям ч. 1 статті 52 Закону України «Про банки і банківську діяльність» з одночасною наявністю у неї ознак, визначених нормативними актами Національного банку України, з урахуванням характеру операцій/взаємовідносин з банком, наявністю інших зв'язків із банком.

Згідно з п.п. 1-2 глави 2 Положення про визначення пов'язаних із банком осіб, затвердженого постановою Правління НБУ від 12 травня 2015 року № 315 (далі також – Положення № 315), Національний банк може визначати пов'язаною із банком особу відповідно до вимог статті 52 Закону із застосуванням зокрема ознак, зазначених у главі 3 цього розділу. Національний банк може визначати пов'язаною з банком особу, використовуючи одну або декілька ознак одночасно. Рішення про визначення юридичних або фізичних осіб пов'язаними з банком особами приймає Комісія з питань визначення пов'язаних із банком осіб і перевірки операцій банків із такими особами (далі - Комісія). Національний банк приймає рішення про визначення юридичної або фізичної особи пов'язаною з банком особою кожного разу, коли Національний банк виявляє підстави для цього. Визначення особи не пов'язаною з банком не перешкоджає наступному визначенню такої особи пов'язаною, якщо для цього виникають підстави.

Відповідно до ч. 2 статті 19 Конституції України, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

«На підставі» - означає, що суб'єкт владних повноважень: 1) повинен бути утвореним у порядку, визначеному Конституцією та законами України; 2) зобов'язаний діяти на виконання закону, за умов та обставин, визначених ним.

«У межах повноважень» - означає, що суб'єкт владних повноважень повинен приймати рішення, а дії вчиняти відповідно до встановлених законом повноважень, не перевищуючи їх.

«У спосіб» - означає, що суб'єкт владних повноважень зобов'язаний дотримуватися встановленої законом процедури і форми прийняття рішення або вчинення дії і повинен обирати лише визначені законом засоби.

Згідно наявної в матеріалах справи копії рішення Комісії з питань визначення пов'язаних із банком осіб і перевірки операцій банків із такими особами Національного банку України від 13 грудня 2016 року № 105 та додатку до нього, за позивачами визначені наступні коди типів пов'язаних з банком осіб: Суркіс Ігор Рахмільович – № 525, 529; Суркіс Григорій Михайлович – 527; Суркіс Рахміль Давидович – 527; Суркіс Світлана Григорівна – 527; Ковалик Поліна Олександрівна – 529; Суркіс Марина Ігорівна – 527.

Згідно Додатку до Положення №315, визначені наступні типи пов'язаної особи:

- № 525 – особи, які мають істотну участь у споріднених та афільованих особах банку;
- № 527 – асоційовані особи фізичних осіб, зазначених у пунктах 1 - 6 частини першої статті 52 Закону;
- № 529 – будь-яка особа, через яку проводиться операція в інтересах осіб, зазначених у частині першій статті 52 Закону, та на яку здійснюють вплив під час проведення такої операції особи, зазначені в цій частині, через трудові, цивільні та інші відносини.

Відповідно до вимог п.п. 5, 7, 9 ч. 1 статті 52 Закону України «Про банки і банківську діяльність», для цілей цього Закону пов'язаними з банком особами є:

- 5) особи, які мають істотну участь у споріднених та афільованих особах банку;
- 7) асоційовані особи фізичних осіб, зазначених у пунктах 1 - 6 цієї частини;
- 9) будь-яка особа, через яку проводиться операція в інтересах осіб, зазначених у цій частині, та на яку здійснюють вплив під час проведення такої операції особи, зазначені в цій частині, через трудові, цивільні та інші відносини.

Главою 3 Положення № 315 визначенні ознаки осіб такими, що є пов'язаними з банком особами, зокрема: 1. За характером взаємовідносин: 1) винятковість: особа є боржником/контрагентом лише одного банку або пов'язаних із ним осіб, а операції, які здійснюються з такою особою, є економічно необґрунтованими (за винятком випадків, коли одержання фінансування від більше ніж одного банку є недоцільним, наприклад, іпотечний кредит, наданий фізичній особі для придбання житла, що є єдиним місцем проживання цієї особи); у особи, у тому числі новоствореної, відсутня кредитна історія з іншими фінансовими установами, не пов'язаними з банком. 2) економічна залежність: особа здійснює свою господарську діяльність у секторі економіки, де банк або пов'язані з ним особи відіграють дуже важливу роль (уключно з діяльністю з надання допоміжних послуг); основним джерелом надходжень, у тому числі для погашення заборгованості або виконання зобов'язань, особи є кошти банку та/або пов'язаної з банком особи або особи, яка має ознаки пов'язаності; особа не має суттєвої господарської діяльності або доходів (включаючи, але не обмежуючись офшорними та фіктивними компаніями і підставними особами); особа є залежною від банку та/або від пов'язаних із ним осіб, внаслідок чого проблеми в діяльності банку або пов'язаних із ним осіб із великою вірогідністю призведуть до проблем у діяльності цієї особи; особа діє переважним чином як представник інтересів банку та/або пов'язаної з банком особи; особа належить до групи осіб, одна з яких є позичальником банку та якій банк надав значні кредити, які пов'язані між собою спільною господарською діяльністю або участю в статутному капіталі іншої особи, та одна із цих осіб є пов'язаною з банком особою; особа належить до групи осіб, пов'язаних між собою спільною господарською діяльністю, забезпечення за кредитами яких надано одним заставодавцем, та хоча б один з позичальників є

пов'язаною з банком особою; 2. За характером операцій: 1) мета трансакції та використання коштів: мета трансакції та використання коштів не відповідає основному виду діяльності (типовій господарській діяльності) особи; кошти, отримані особою, використані для інших цілей, ніж передбачено в договорі; кошти використовуються пов'язаними з банком особами або в їх інтересах прямо чи опосередковано (уключаючи, але не обмежуючись погашенням кредитів в інших фінансових установах, купівлею активів та оплатою послуг); використання коштів чітко не визначено або не контролюється банком належним чином.

Відповідно до статті 2 Закону України «Про банки і банківську діяльність», істотна участь - пряме та/або опосередковане володіння однією особою самотійно чи спільно з іншими особами 10 і більше відсотками статутного капіталу та/або права голосу акцій, паїв юридичної особи або незалежна від формального володіння можливість значного впливу на управління чи діяльність юридичної особи. Особа визнається власником опосередкованої істотної участі незалежно від того, чи здійснює така особа контроль прямого власника участі в юридичній особі або контроль будь-якої іншої особи в ланцюгу володіння корпоративними правами такої юридичної особи; споріднена особа - юридична особа, яка має спільних з банком власників істотної участі; афілійована особа банку - будь-яка юридична особа, в якій банк має істотну участь або яка має істотну участь у банку; асоційована особа - чоловік або дружина, прямі родичі цієї особи (батько, мати, діти, рідні брати та сестри, дід, баба, онуки), прямі родичі чоловіка або дружини цієї особи, чоловік або дружина прямого родича.

Відповідно до ч. 1 статті 161 КАС України, під час прийняття постанови суд вирішує: 1) чи мали місце обставини, якими обґрунтовувалися вимоги та заперечення, та якими доказами вони підтверджуються; 2) чи є інші фактичні дані, які мають значення для вирішення справи, та докази на їх підтвердження.

На обґрунтування власної позиції, НБУ до матеріалів справи долучено відомості щодо структури власності ТОВ «Телерадіокомпанія «Студія 1+1», ТОВ «Гравіс-Кіно» та ПрАТ «Телекомпанія «ТЕТ», згідно яких Суркіс І.Р. володіє істотною участю в ТОВ «Телерадіокомпанія «Студія 1+1», ТОВ «Гравіс-Кіно» та ПрАТ «Телекомпанія «ТЕТ» через BOLVIK VENTURES LTD, а Коломойський І.В. через компанію HARLEY TRADING LIMITED є власником істотної участі в ТОВ «Телерадіокомпанія «Студія 1+1», ТОВ «Гравіс-Кіно» та ПрАТ «Телекомпанія «ТЕТ». В свою чергу, Коломойський І.В. згідно відомостей про остаточних ключових учасників у структурі власності ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК», був власником 41,65% ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» на момент прийняття оскаржуваного рішення від 13 грудня 2016 року № 105.

Водночас, позивачами були надані суду копії довідок BOLVIK VENTURES LTD від 01 лютого 2017 року та 06 лютого 2017 року, з яких вбачається, що Суркіс І.Р. не здійснює участі в BOLVIK VENTURES LTD, директором BOLVIK VENTURES

LTD є Menelaos Sazos, який самостійно здійснює управління BOLVIK VENTURES LTD.

Відповідно до статті 69 КАС України, доказами в адміністративному судочинстві є будь-які фактичні дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин, що обґрунтовують вимоги і заперечення осіб, які беруть участь у справі, та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Ці дані встановлюються судом на підставі пояснень сторін, третіх осіб та їхніх представників, показань свідків, письмових і речових доказів, висновків експертів.

Письмовими доказами є документи (у тому числі електронні документи), акти, листи, телеграми, будь-які інші письмові записи, що містять в собі відомості про обставини, які мають значення для справи.

Обґрунтованим є рішення, ухвалене судом на підставі повно і всебічно з'ясованих обставин в адміністративній справі, підтверджених тими доказами, які були досліджені під час судового розгляду справи (у судовому засіданні, у порядку скороченого чи письмового провадження) з урахуванням вимог статті 70 КАС України щодо належності та допустимості доказів або обставин, які не підлягають доказуванню, та висновки суду про встановлені обставини і правові наслідки є вичерпними.

Як зазначено в п. 9 постанови Вищого адміністративного суду міста Києва «Про судові рішення в адміністративній справі» від 20 травня 2013 року № 7, за змістом пункту 3 частини першої статті 163 КАС України у мотивувальній частині зазначаються обставини, встановлені судом із посиланням на докази, мотиви неврахування окремих доказів, а також мотиви, з яких суд виходив при ухваленні рішення, і положення закону, якими він керувався. Таким чином, у мотивувальній частині рішення необхідно наводити дані про встановлені судом обставини, що мають значення для справи, їх юридичну оцінку та визначені відповідно до них правовідносини, а також оцінку всіх доказів, з яких виходив суд при вирішенні спору. Визнаючи одні і відхиляючи інші докази, суд повинен це обґрунтувати.

Враховуючи наведене, та, оскільки позивачами та НБУ були долучені до матеріалів справи взаємовиключні докази щодо участі Суркіса І.Р. в ТОВ «Телерадіокомпанія «Студія 1+1», ТОВ «Гравіс-Кіно» та ПрАТ «Телекомпанія «ТЕТ», суд виходить з наступного.

ТОВ «Телерадіокомпанія «Студія 1+1» є юридичною особою та зареєстроване в Єдиному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб та громадських формувань за кодом 23729809.

ТОВ «Гравіс-Кіно» є юридичною особою та зареєстроване в Єдиному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб та громадських формувань за кодом 36257228.

ПрАТ «Телекомпанія «ТЕТ» є юридичною особою та зареєстроване в Єдиному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб та громадських формувань за кодом 16391959.

Пунктом 7 ч. 1 статті 1 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань» встановлено, що Єдиний державний реєстр юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань (далі - Єдиний державний реєстр) - єдина державна інформаційна система, що забезпечує збирання, накопичення, обробку, захист, облік та надання інформації про юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадські формування, що не мають статусу юридичної особи.

Відповідно ж до відомостей Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань про ТОВ «Телерадіокомпанія «Студія 1+1», ТОВ «Гравіс-Кіно» та ПрАТ «Телекомпанія «ТЕТ», Суркіс І.Р. не зазначений власником істотної участі, бенефіціаром, учасником, керівником чи будь-якою іншою особою відносно вказаних юридичних осіб.

Згідно зі статтею 10 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань», якщо відомості, що підлягають внесенню до Єдиного державного реєстру, не внесені до нього, вони не можуть бути використані у спорі з третьою особою, крім випадків, коли третя особа знала або могла знати ці відомості.

Виходячи з наведених обставин, суд приходить до висновку про недоведеність істотної участі Суркіса І.Р. в споріднених з ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» особах - ТОВ «Телерадіокомпанія «Студія 1+1», ТОВ «Гравіс-Кіно» та ПрАТ «Телекомпанія «ТЕТ» і, як наслідок, про відсутність ознак пов'язаності його особи з ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» на цих підставах.

Таким чином, судом не встановлено відносин впливу чи контролю Суркіса І.Р. на діяльність ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» чи його органів управління.

Крім того, суд звертає увагу на те, що відповідно до положень статті 71 Закону України «Про банки і банківську діяльність», уповноважені Національним банком України особи мають право одержувати від банку інформацію, документи та їх копії, письмові пояснення з питань діяльності банку, а також вилучати копії документів, що свідчать про порушення законодавства України, у тому числі нормативно-правових актів Національного банку України. У ході перевірки банку уповноважені Національним банком України особи мають право перевіряти будь-яку звітність афілійованої та спорідненої особи банку щодо взаємовідносин з банком з метою визначення впливу відносин з цією особою на стан банку. Для цілей перевірки афілійовані та споріднені особи сприяють Національному банку України відповідно до положень цієї статті у тому самому порядку, що застосовується до банків.

Згідно з п.п. 3.8, 3.9 Положення про планування та порядок проведення інспекційних перевірок, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 17 липня 2001 року №276, керівник інспекційної групи за результатами інспекційної перевірки з урахуванням довідок про перевірку та іншої інформації складає звіт про інспектування. Звіт про інспектування має визначену форму, яка затверджується уповноваженою посадовою особою Національного банку.

Звіт про інспектування складається у двох примірниках і підписується керівником інспекційної групи та куратором перевірки.

Перший примірник звіту про інспектування не пізніше ніж через 30 календарних днів із дати закінчення інспекційної перевірки, яка встановлюється в посвідченні на право проведення інспекційної перевірки/розпорядженні про інспекційну перевірку, надсилається до об'єкта перевірки з урахуванням вимог щодо пересилання документів з грифом конфіденційності, установлених Національним банком, із супровідним інформаційним листом, підписаним уповноваженою посадовою особою Національного банку, який містить загальний висновок про результати проведеної інспекційної перевірки.

Другий примірник звіту про інспектування залишається у відповідного структурного підрозділу центрального апарату Національного банку для зберігання згідно з встановленими вимогами.

Звіти про інспектування, довідки про перевірку та інші матеріали щодо інспекційної перевірки є конфіденційною інформацією та власністю Національного банку і не підлягають публічному розголошенню.

Суд зазначає, що роздруківка з веб-сайту юридичної особи щодо структури її власності, так само як і інформація, отримана в інший ніж наведений вище спосіб, не є формою здійснення банківського нагляду Національним банком України, що передбачений Законом України «Про банки і банківську діяльність».

Таким чином, відповідачами не надано суду належних та допустимих доказів того, що Суркіс І.Р. є власником будь-яких часток у статутному капіталі ТОВ «Телерадіокомпанія «Студія 1+1», ТОВ «Гравіс-Кіно» та ПрАТ «Телекомпанія «ТЕТ».

Суд відзначає, що НБУ не надано суду документів, на підставі яких були прийняте оскаржуване рішення Комісії від 13 грудня 2016 року № 105, а саме пропозиції, підготовленої Управлінням моніторингу пов'язаних з банками осіб та звіту інспекційної перевірки встановленої форми. Письмові докази, якими відповідач НБУ обґрунтовує законність прийнятого рішення були одержані після прийняття оскаржуваного рішення.

Щодо коду типу пов'язаної особи № 529 (особа, через яку проводиться операція в інтересах осіб, зазначених у частині першій статті 52 Закону, та на яку здійснюють

вплив під час проведення такої операції особи, зазначені в цій частині, через трудові, цивільні та інші відносини) відносно Суркіса І.Р., суд відзначає, що згідно п. 9 ч. 1 статті 52 Закону України «Про банки і банківську діяльність», пов'язаною визнається особа, яка проводить операції в інтересах пов'язаних осіб банку.

Разом з тим, суду не надано доказів здійснення таких операцій Суркісом І.Р. і суд відхиляє доводи про те, що операції здійснені ПАТ «Запорізький завод феросплавів» та ПАТ «Нікопольський завод феросплавів» вважаються здійсненими Суркісом І.Р., оскільки це є різні суб'єкти. Більше того, НБУ не було доведено належними та допустимими доказами те, що кредити одержані ПАТ «Запорізький завод феросплавів» та ПАТ «Нікопольський завод феросплавів» використовувалися Суркісом І.Р., а компанії VISIC INVESTMENTS LIMITED, LOGARINVEST LIMITED, DIVOT ENTERPRISES LIMITED, ASKIFOU LIMITED, GEVELD HOLDINGS INC, ALBROATH INTERNATIONAL CORP., BRIMMILTON LIMITED, BIRGMINTON INVESTING ING, NEWELL INDUSTRIES LIMITED, LUCRINO INVESTMENTS LIMITED, GEORGIAN MANGANESE LLC йому підконтрольні.

Крім того, згідно відомостей Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, Суркіс І.Р. не є учасником чи власником істотної участі вказаних юридичних осіб.

При цьому, стосовно структури власності ПАТ «Запорізький завод феросплавів» позивачами надано суду документи, які свідчать про відсутність участі ТАПЕСТА ЛІМІТЕД, МАТРИМАКС ЛІМІТЕД, СОЛТЕКС ЛІМІТЕД, УОЛТРОН ЛІМІТЕД у роботі та керівництві господарською діяльністю ПАТ «Запорізький завод феросплавів».

Отже, Суркіс І.Р. не є особою, визначеною ч. 1 статті 52 Закону України «Про банки і банківську діяльність».

Більше того, відповідачами не доведено, а судом не встановлено, існування між Суркісом І.Р. та ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» будь-яких відносин окрім відносин клієнта банку. Таким чином, характер взаємовідносин та операцій Суркіса І.Р. з ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» не свідчить про їх пов'язаність.

В свою чергу, позивачі Суркіс Г.М., Суркіс Р.Д., Суркіс М.І., не можуть вважатися пов'язаними особами з ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК», як асоційовані з Суркісом І.Р. особи, оскільки останній не є пов'язаним з ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК».

Відповідно до вимог статті 2 Закону України «Про банки і банківську діяльність», асоційована особа - чоловік або дружина, прямі родичі цієї особи (батько, мати, діти, рідні брати та сестри, дід, баба, онуки), прямі родичі чоловіка або дружини цієї особи, чоловік або дружина прямого родича.

Виходячи з встановлених фактичних обставин, Суркіс С.Г. також не є асоційованою особою відносно Суркіса І.Р., оскільки приходить йому

племінницею. Таким чином, застосування коду типу пов'язаної особи № 527 (асоційовані особи фізичних осіб, зазначених у пунктах 1 - 6 частини першої статті 52 Закону) відносно Суркіс С.Г. також є необґрунтованим.

Стосовно обґрунтування коду типу пов'язаної особи № 525 «особи, які мають істотну участь у споріднених та афілійованих особах банку» до Суркіс С.Г. щодо її участі в ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК»/ПАТ «АКЦЕНТ-БАНК» суд відзначає, що посилення на зазначений критерій №525 щодо Суркіс С.Г. відсутнє в рішенні НБУ від 13 грудня 2016 року №105. Більше того, з такого рішення НБУ вбачається, що ПАТ «АКЦЕНТ-БАНК» та ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» не є афілійованими особами, оскільки відносно них зазначений код типу №529 (будь-яка особа, через яку проводиться операція в інтересах осіб, зазначених у частині першій статті 52 Закону, та на яку здійснюють вплив під час проведення такої операції особи, зазначені в цій частині, через трудові, цивільні та інші відносини), а не № 524 (споріднені та афілійовані особи банку, у тому числі учасники банківської групи).

Відносно Ковалик П.О. НБУ зазначено, що зміст операцій, які здійснювала Ковалик П.О. в інтересах пов'язаних осіб банку, полягав у операціях компаній Lumil Investments LLP, Berlini Commercial LLP, Sofinam Investments LLP. Разом з тим, суд відзначає невірне застосування вже наведеного вище п. 9 ч. 1 статті 52 Закону України «Про банки і банківську діяльність», оскільки НБУ фактично підмінюється визначення «операції здійснені Ковалик П.О.» на «операції Lumil Investments LLP, Berlini Commercial LLP, Sofinam Investments LLP». Враховуючи, що доказів здійснення Ковалик П.О. операцій в інтересах пов'язаних осіб банку відповідачами не надано, суд вважає необґрунтованим застосування коду типу пов'язаної особи № 529 щодо Ковалик П.О.

Таким чином, беручи до уваги усі наведені вище обставини у сукупності з відповідними їм правовими положеннями, суд приходить до висновку про відсутність правових підстав для прийняття відповідачем НБУ оскаржуваного рішення № 105 від 13 грудня 2016 року в частині визнання позивачів пов'язаними з ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» особами.

При цьому необхідно зазначити, що у даному випадку суд не втручається у дискрецію відповідачів, зокрема щодо аналізу ознак, визначених у нормативно-правових актах НБУ щодо пов'язаності особи із банком, характеру взаємовідносин, операцій та наявності інших зв'язків із банком, оскільки не зобов'язує їх вчиняти будь-які дії, а лише перевіряє відповідність оскаржуваних рішень критеріям правомірності відповідно до ч. 2 статті 19 Конституції України та ч. 3 статті 2 КАС України, що є прямим обов'язком суду.

Стосовно протоколу Комісії визначення пов'язаних із банками осіб і перевірки операцій банків з такими особами від 13 грудня 2016 року № (38), суд окремо зазначає наступне.

Відповідно до ч.ч. 1-2 статті 17 КАС України, юрисдикція адміністративних судів поширюється на правовідносини, що виникають у зв'язку з здійсненням суб'єктом владних повноважень владних управлінських функцій, а також у зв'язку з публічним формуванням суб'єкта владних повноважень шляхом виборів або референдуму. Юрисдикція адміністративних судів поширюється на публічно-правові спори, зокрема: спори фізичних чи юридичних осіб із суб'єктом владних повноважень щодо оскарження його рішень (нормативно-правових актів чи правових актів індивідуальної дії), дій чи бездіяльності.

Відповідно до ч.ч. 3, 4 статті 52 Закону України «Про банки і банківську діяльність», Національний банк України при здійсненні банківського нагляду має право визначати пов'язаними з банком особами фізичних та юридичних осіб, зазначених у пунктах 1 - 9 частини першої цієї статті, за наявності ознак, визначених у нормативно-правових актах Національного банку України, з урахуванням характеру взаємовідносин, операцій та наявності інших зв'язків із банком. Особа, визначена рішенням Національного банку України пов'язаною з банком особою, чи такий банк можуть оскаржити в установленому законом порядку рішення Національного банку України про визначення особи пов'язаною з банком особою, а в разі притягнення такої особи до передбаченої законом відповідальності - оспорити підстави рішення Національного банку України про її визначення пов'язаною з банком особою.

Згідно пункту 2 глави 2 Положення № 315, рішення про визначення юридичних або фізичних осіб пов'язаними з банком особами приймає Комісія з питань визначення пов'язаних із банком осіб і перевірки операцій банків із такими особами (далі - Комісія). Національний банк приймає рішення про визначення юридичної або фізичної особи пов'язаною з банком особою кожного разу, коли Національний банк виявляє підстави для цього. Визначення особи не пов'язаною з банком не перешкоджає наступному визначенню такої особи пов'язаною, якщо для цього виникають підстави.

Отже, предметом оскарження відповідно до статті 52 Закону України «Про банки і банківську діяльність» є дії чи бездіяльність службових осіб, якщо вони обмежують чи порушують права, свободи чи законні інтереси особи.

Беручи до уваги зазначене, суд дійшов висновку, що протокол засідання Комісії визначення пов'язаних із банками осіб і перевірки операцій банків з такими особами Національного банку України від 13 (12) грудня 2016 року не є рішенням суб'єкта владних повноважень у розумінні статті 17 КАС України, не зумовлює виникнення будь-яких прав і обов'язків для осіб, тому його висновки не можуть бути предметом спору. Протокол засідання Комісії визначення пов'язаних із банками осіб і перевірки операцій банків з такими особами від 13 (12) грудня 2016 року є носієм доказової інформації про виявлені Комісією ознаки пов'язаних осіб, на підставі яких приймається відповідне рішення Комісії, а тому оцінка протоколу, в тому числі й оцінка дій службових осіб Комісії щодо його складання, викладення

у ньому висновків перевірки, може бути надана судом при вирішенні спору щодо оскарження рішення, прийнятого на підставі такого акта.

Ураховуючи викладене, предметом судового оскарження в даному спорі є рішення Комісії з питань визначення пов'язаних із банками осіб і перевірки операцій банків з такими особами Національного банку України від 13 грудня 2016 року № 105 «Про визначення осіб пов'язаними з ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК», підстави та докази прийняття якого були зафіксовані протоколом Комісії від 13 (12) грудня 2016 року.

Крім того, колегія суддів відзначає, що в оскаржуваному рішенні Комісії Національного банку України від 13 грудня 2016 року № 105 «Про визначення осіб пов'язаними з ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» зазначено, що документи та інформація про пов'язаних осіб були зафіксовані протоколом Комісії Національного банку України від 12 грудня 2016 року, водночас до матеріалів справи долучено копію протоколу Комісії Національного банку України з іншою датою - 13 грудня 2016 року №(38).

В частині решти позовних вимог, в тому числі заявлених до Уповноважених осіб ФГВФО, суд зазначає про наступне.

Частиною 1 статті 3 Законом України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» визначено, що Фонд є установою, що виконує спеціальні функції у сфері гарантування вкладів фізичних осіб та виведення неплатоспроможних банків з ринку.

Відповідно до ч.ч. 1, 2 статті 36 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб», з дня початку процедури виведення Фондом банку з ринку призупиняються всі повноваження органів управління банку (загальних зборів, спостережної ради і правління (ради директорів) та органів контролю (ревізійної комісії та внутрішнього аудиту). Фонд набуває всі повноваження органів управління банку та органів контролю з дня початку тимчасової адміністрації і до її припинення. На період тимчасової адміністрації усі структурні підрозділи, органи та посадові особи банку підпорядковуються у своїй діяльності Фонду та уповноваженій особі Фонду в межах повноважень, встановлених цим Законом та делегованих Фондом, і діють у визначених Фондом/уповноваженою особою Фонду межах та порядку.

Згідно з п. 17 ч. 1 статті 2 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб», уповноважена особа Фонду гарантування фізичних осіб - працівник Фонду, який від імені Фонду та в межах повноважень, передбачених цим Законом та/або делегованих Фондом гарантування фізичних осіб, виконує дії із забезпечення виведення банку з ринку під час здійснення тимчасової адміністрації неплатоспроможного банку та/або ліквідації банку.

Відповідно до ч. 8 статті 35 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб», уповноважена особа Фонду у своїй діяльності підзвітна Фонду,

який несе відповідальність за дії уповноваженої особи Фонду щодо процедури виведення неплатоспроможного банку з ринку.

Відповідно до статті 36 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб», Фонд безпосередньо або уповноважена особа Фонду у разі делегування їй повноважень має право: 1) вчиняти будь-які дії та приймати рішення, що належали до повноважень органів управління і органів контролю банку. Уповноважена особа Фонду діє від імені банку в межах повноважень Фонду. Уповноважена особа Фонду має право: 1) призначати на посаду, звільняти з посади чи переводити на іншу посаду будь-кого з керівників чи працівників банку, переглядати їхні службові обов'язки, змінювати розмір оплати праці з додержанням вимог законодавства про працю; 2) здійснювати інші повноваження, встановлені цим Законом, та делеговані їй Фондом.

З наявних в матеріалах справи копій рішення Виконавчої дирекції ФГВФО «Про погодження умов придбання акцій додаткової емісії неплатоспроможності банку ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» від 20 грудня 2016 року № 2887, рішення Виконавчої дирекції ФГВФО «Про здійснення розрахунково-касового обслуговування під час тимчасової адміністрації у ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» від 20 грудня 2016 року № 2891, Договору про придбання акцій № 101/2016 від 20 грудня 2016 року та Акту приймання-передавання за ним, Договору про придбання акцій № 100/2016 від 20 грудня 2016 року та Акту приймання-передавання за ним, Договору про придбання акцій № 102/2016 від 20 грудня 2016 року та Акту приймання-передавання за ним, Договору про придбання акцій № 83/2016 від 20 грудня 2016 року та Акту приймання-передавання за ним, Договору про придбання акцій № 92/2016 від 20 грудня 2016 року та Акту приймання-передавання за ним, Договору купівлі-продажу акцій банку №БВ-744/16/13010-05/131 від 21 грудня 2016 року та Акту виконання зобов'язань, наказу Уповноваженої особи ФГВФО на здійснення тимчасової адміністрації в ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Соловйової Н.А. «Про перерахування коштів пов'язаних осіб» від 21 грудня 2016 року № 44 вбачається, що вони були застосовані відносно позивачів Суркіса І.Р., Суркіс С.Г., Суркіс М.І., Суркіс Р.Д., Ковалик П.О. як до пов'язаних з ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» осіб.

Таким чином, суд погоджується з доводами позивача, що усі оскаржувані рішення ФГВФО та НБУ об'єднані спільною підставою – визначення позивачів пов'язаними з ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК».

При цьому, суду не зрозумілий критерій застосування вказаної процедури щодо Суркіса І.Р., Суркіс С.Г., Суркіс М.І., Суркіс Р.Д., Ковалик П.О. та одночасного не застосування цієї ж процедури щодо Суркіс Г.М., який теж був визнаний пов'язаним з ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК».

Відповідно до ч.1 статті 6 КАС України, кожна особа має право в порядку, встановленому цим Кодексом, звернутися до адміністративного суду, якщо вважає,

що рішенням, дією чи бездіяльністю суб'єкта владних повноважень порушені її права, свободи або інтереси.

Водночас ч.ч. 1, 2 статті 2 КАС України передбачено, завданням адміністративного судочинства є захист прав, свобод та інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб у сфері публічно-правових відносин від порушень з боку органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їхніх посадових і службових осіб, інших суб'єктів при здійсненні ними владних управлінських функцій на основі законодавства, в тому числі на виконання делегованих повноважень, шляхом справедливого, неупередженого та своєчасного розгляду адміністративних справ. До адміністративних судів можуть бути оскаржені будь-які рішення, дії чи бездіяльність суб'єктів владних повноважень, крім випадків, коли щодо таких рішень, дій чи бездіяльності Конституцією чи законами України встановлено інший порядок судового провадження.

За приписами п. 1 ч. 1 статті 3 КАС України, справа адміністративної юрисдикції (далі - адміністративна справа) - переданий на вирішення адміністративного суду публічно-правовий спір, у якому хоча б однією зі сторін є орган виконавчої влади, орган місцевого самоврядування, їхня посадова чи службова особа або інший суб'єкт, який здійснює владні управлінські функції на основі законодавства, в тому числі на виконання делегованих повноважень.

Відповідно до п.п. 7, 14 ч. 1 статті 3 КАС України, адміністративний договір - дво- або багатостороння угода, зміст якої складають права та обов'язки сторін, що впливають із владних управлінських функцій суб'єкта владних повноважень, який є однією із сторін угоди; суб'єкт владних повноважень - орган державної влади, орган місцевого самоврядування, їхня посадова чи службова особа, інший суб'єкт при здійсненні ними владних управлінських функцій на основі законодавства, в тому числі на виконання делегованих повноважень.

Статтею 17 КАС України визначено, що юрисдикція адміністративних судів поширюється на публічно-правові спори, зокрема: 4) спори, що виникають з приводу укладання, виконання, припинення, скасування чи визнання нечинними адміністративних договорів.

Таким чином, суд, зокрема, наділений правом визнавати нечинними адміністративні договори.

Суд погоджується з доводами позивачів, що договори про придбання акцій є адміністративними договорами, оскільки фактично вони укладені за участі суб'єктів владних повноважень на виконання владних функцій, визначених статтею 41-1 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб», а тому наділені відповідними ознаками адміністративних договорів.

Враховуючи, що усі рішення та укладені за участі ФГВФО та уповноважених осіб ФГВФО договори мають похідний характер від рішення Комісії НБУ від 13 грудня 2016 року №105, яке вище було визнане судом протиправним та необґрунтованим,

колегія суддів вважає, що вказані похідні вимоги позивачів також підлягають задоволенню.

Беручи до уваги наведене вище, суд приходить до висновку про те, що оскаржувані рішення прийняті відповідачами на підставі припущень, що не узгоджується з вимогами статті 52 Закону України «Про банки і банківську діяльність».

Суд також погоджується із твердженням позивачів про те, що вони не можуть вважатись пов'язаними з банком особами протягом 15 днів із дня отримання банком відповідного повідомлення Національного банку України, а оскільки всі наступні рішення ФГВФО та уповноважених осіб ФГВФО, як і відповідні договори, були складені в межах такого строку і базувались вони саме на обставині пов'язаності позивачів з ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК», вони є такими, що прийняті з порушенням встановленої законом процедури.

Так, відповідно до положень ч. 3 статті 52 Закону України «Про банки і банківську діяльність», про прийняте рішення Національний банк України не пізніше наступного робочого дня повідомляє відповідний банк. У такому разі особа вважається пов'язаною з банком, якщо банк протягом 15 робочих днів із дня отримання повідомлення Національного банку України про визначення особи пов'язаною з банком не доведе протилежного.

Відповідно до п. 4 глави 2 розділу II Положення № 315, особа вважається пов'язаною з банком, якщо банк протягом 15 робочих днів із дня отримання такого повідомлення Національного банку про визначення пов'язаною з банком особи не доведе протилежного.

Згідно з пунктом 5 глави 2 розділу II Положення якщо банк доведе, що особа не є пов'язаною з банком, то відповідне рішення Комісії скасовує/змінює Комітет з питань нагляду та регулювання діяльності банків, нагляду (оверсайту) платіжних систем (далі - Комітет).

Якщо банк не доведе, що особа не є пов'язаною з банком, то Комітет залишає рішення Комісії без змін.

Буквальний зміст вказаних правових норм свідчить, що особа, визнана пов'язаною із банком вважається такою після спливу 15-денного строку, передбаченого для доведення протилежного банком.

Матеріали справи підтверджують, що повідомлення про пов'язаність із позивачем надіслано ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» 14 грудня 2015 року, відповідно, позивачі строком до 29 грудня 2016 року не вважались пов'язаними із банком особами, що додатково свідчить про обґрунтованість заявлених позовних вимог.

Більше того, згідно вимог статті 41-1 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб», до здійснення внеску до статутного капіталу Фонд: має право розпорядитися необтяженими грошовими зобов'язаннями банку перед

пов'язаними особами, а також необтяженими грошовими зобов'язаннями перед юридичними та фізичними особами, що не пов'язані з банком, крім коштів за поточними та депозитними рахунками таких осіб шляхом обміну зазначених зобов'язань на акції додаткової емісії банку.

Позивачами до матеріалів справи долучені копії договорів застави від 19 грудня 2016 року згідно, яких права на депозити були обтяжені ТОВ «КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ «МТІР ЕССЕТ МЕНЕДЖМЕНТ». Тобто, обмін прав вимоги позивачів до ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» на акції додаткової емісії здійснений з порушенням вимог статті 41-1 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб».

Крім того, вказані приписи статті 41-1 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» передбачають, що на акції додаткової емісії банку не можуть обмінюватись кошти на за поточними та депозитними рахунками клієнтів банку. А оскільки матеріали справи свідчать, що кошти позивачів зберігались саме на депозитних рахунках ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК», ФГВФО та Уповноважені особи ФГВФО були позбавлені права розпоряджатись такими грошовими зобов'язаннями банку перед позивачами шляхом їх обміну на акції додаткової емісії банку, що фактично мало місце, в результаті чого позивачі були протиправно позбавлені права розпоряджатись власним майном у вигляді грошових коштів, розміщених на депозитних рахунках у ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК».

Стосовно вимог про стягнення грошових коштів з ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» на користь позивачів, суд зазначає про наступне.

Відповідно до статті 162 КАС України, у разі задоволення адміністративного позову суд може прийняти постанову про: 1) визнання протиправними рішення суб'єкта владних повноважень чи окремих його положень, дій чи бездіяльності і про скасування або визнання нечинним рішення чи окремих його положень, про поворот виконання цього рішення чи окремих його положень із зазначенням способу його здійснення.

Суд може прийняти іншу постанову, яка б гарантувала дотримання і захист прав, свобод, інтересів людини і громадянина, інших суб'єктів у сфері публічно-правових відносин від порушень з боку суб'єктів владних повноважень.

З оскаржуваного наказу Уповноваженої особи ФГВФО № 44 від 21 грудня 2016 року «Про перерахування коштів пов'язаних осіб» судом встановлено, що внаслідок дій ФГВФО та уповноважених осіб грошові кошти позивачів з їх рахунків були зараховані на транзитний рахунок 37397820000101.

Враховуючи встановлену протиправність актів та договорів ФГВФО та уповноважених осіб ФГВФО, суд, керуючись наведеними приписами процесуального законодавства та з метою повного відновлення порушених прав позивачів, вбачає за можливе задовольнити позовні вимоги в частині стягнення грошових коштів з ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК», а також процентів, які не були

нараховані на них станом на 22 лютого 2017 року, згідно заявлених вимог позивачів.

Формула розрахунку: «сума депозиту» X «процент за депозитом» X «кількість днів (63 дні станом на 22.02.2017)» / «кількість днів у році (365)» X «100%» = «сума не нарахованих процентів за депозитом» – «18 % податок на доходи фізичних осіб» – «1,5 % військовий збір».

№	Позивачі	№ депозитного договору	Валюта	Сумма на 22.12.16	Списано 22.12.16	%-ставка	Мало бути нараховано з 22.12.16 по 22.02.17 (63 дні)	Податок 19,5%	Мало бути виплачено
---	----------	------------------------	--------	-------------------	------------------	----------	--	---------------	---------------------

1.	Суркіс І.Р.	SAMDN01000703452255	USD	5 207 354,00	5 207 354,00	10,00	8917 880,36	17 526,67	72 353,69
----	-------------	---------------------	-----	--------------	--------------	-------	-------------	-----------	-----------

2.	Суркіс І.Р.	SAMDN01000704259283	EUR	486 488,50	486 488,50	10,00	81 396,92	1 637,40	6 759,52
----	-------------	---------------------	-----	------------	------------	-------	-----------	----------	----------

3.	Суркіс М.І.	SAMDN25000738865116	USD	1 516 784,00	1 516 784,00	10,00	265 180,11	5 105,12	21 074,99
----	-------------	---------------------	-----	--------------	--------------	-------	------------	----------	-----------

4.	Ковалік П.О.	SAMDN25000738896738	USD	6 610 575,50	6 610 575,50	10,00	11422 100,34	22 249,57	91 850,78
----	--------------	---------------------	-----	--------------	--------------	-------	--------------	-----------	-----------

5.	Суркіс С.Г.	SAMDN10000001978049	USD	2 053 581,10	2 053 581,10	10,00	356 445,37	6 911,85	28 533,52
----	-------------	---------------------	-----	--------------	--------------	-------	------------	----------	-----------

6.	Суркіс С.Г.	SAMDN10000010512451	USD	3 106 847,50	3 106 847,50	10,00	5310 625,04	10 456,88	43 168,16
----	-------------	---------------------	-----	--------------	--------------	-------	-------------	-----------	-----------

7.	Суркіс С.Г.	SAMDN10000704820291	USD	1 024 667,17	948 185,20	6,50	112 495,92	2 241,71	9 254,22
----	-------------	---------------------	-----	--------------	------------	------	------------	----------	----------

8.	Суркіс С.Г.	SAMDN01000711289441	EUR	79 535,23	79 535,23	10,00	1 37		
----	-------------	---------------------	-----	-----------	-----------	-------	------	--	--

При розгляді даної справи судом, також враховано наступне.

Стаття 1 Протоколу першого до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року визначає, що кожна фізична або юридична особа має право мирно володіти своїм майном. Ніхто не може бути позбавлений своєї власності інакше як в інтересах суспільства і на умовах, передбачених законом і загальними принципами міжнародного права.

Відповідно до статті 41 Конституції України, кожен має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності. Право приватної власності набувається в порядку, визначеному законом. Громадяни для задоволення своїх потреб можуть користуватися об'єктами права державної та комунальної власності відповідно до закону. Ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності. Право приватної власності є непорушним.

Разом з тим, в межах правовідносин, що склались в даному випадку, позивачі у примусовому порядку на підставі відповідних рішень відповідачів були позбавлені прав на належне ним майно, що за своєю суттю є конфіскацією майна.

Водночас, відповідно до приписів статті 41 Конституції України, яка є нормою прямої дії, конфіскація майна може бути застосована виключно за рішенням суду у випадках, обсязі та порядку, встановлених законом.

Оскільки в даному випадку відсутнє будь-яке рішення суду, на підставі якого відповідачами вчинялись би дії по примусовому вилученню майна позивачів, такі дії та рішення відповідачів є протиправними.

Згідно з вимогами обов'язкової до застосування в Україні статті 1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, кожна фізична або юридична особа має право мирно володіти своїм майном. Ніхто не може бути позбавлений своєї власності інакше як в інтересах суспільства і на умовах, передбачених законом і загальними принципами міжнародного права.

Відповідно до § 56 рішення Європейського суду з прав людини *Nejdet Sahin i Perihan Sahin* проти Туреччини, [ВП], № 13279/05 від 20 жовтня 2011 року: «Суд зазначає, що на підставі статті 830 Цивільного кодексу, якщо особа, яка кладе суму грошей у банк, передає йому право користування нею, то банк має її зберігати і, якщо він використовує її на власну користь, повернути вкладнику еквівалентну суму за умовами угоди. Отже, власник рахунку може добросовісно очікувати, аби вклад до банку перебував у безпеці, особливо якщо він помічає, що на його рахунок нараховуються відсотки. Закономірно, він очікуватиме, що йому повідомлять про ситуацію, яка загрожуватиме стабільності угоди, яку він уклав з банком, і його фінансовим інтересам, аби він міг заздалегідь вжити заходів з метою дотримання законів і збереження свого права власності. Подібні довірчі стосунки невід'ємні для банківських операцій і пов'язаним з ними правом)».

Зазначений принципи сформульовано і в рішенні Європейського Суду з прав людини у справі «Спорронг і Лоннрот проти Швеції» (23 вересня 1982 р.), відповідно до якого суд повинен визначити, чи було дотримано справедливий баланс між вимогами інтересів суспільства і вимогами захисту основних прав людини. Забезпечення такої рівноваги є невід'ємним принципом Конвенції в цілому і також відображено у структурі статті 1 Першого протоколу.

Вимога досягнення такого балансу відображена в цілому в побудові статті 1 Першого протоколу, включно з другим реченням, яке необхідно розуміти у світлі загального принципу, викладеного в першому реченні. Зокрема, має існувати обґрунтоване пропорційне співвідношення між засобами, які застосовуються, та метою, якої прагнуть досягти шляхом ужиття будь-якого заходу для позбавлення особи її власності (рішення Європейського суду з прав людини у справі «Прессос компанія Нав'єра А.О.» та інші проти Бельгії»).

Разом із тим факт встановлення законом підстав для позбавлення права власності Європейський Суд з прав людини вважає недостатнім для обґрунтування втручання в право власності.

Втручання в право власності, у тому числі й основане на законі, не повинно порушувати справедливу рівновагу між вимогами інтересів суспільства і захистом основних прав особи.

Як зазначено в статті 17 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини», суди застосовують при розгляді справ Конвенцію та практику Суду як джерело права.

Застосовуючи зазначену практику Європейського суду з прав людини суд та вимоги статті 1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод приходять до висновку про порушення відповідачами в межах відносин, які досліджуються судом при розгляді даної адміністративної справи, балансу та рівноваги відносно прав позивачів, оскільки обставини справи свідчать, що позивачі були протиправно позбавлені прав на грошові кошти безкоштовно та без відшкодування їх вартості.

За таких умов, та враховуючи гарантії ефективного правового захисту, встановлені статтею 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, суд вважає за можливе задовольнити позовні вимоги про стягнення грошових коштів, як поворот виконання протиправних рішень відповідачів.

При цьому, суд враховує приписи п. 10.4 Постанови Пленуму Вищого адміністративного суду України від 20 травня 2013 року № 7 «Про судові рішення в адміністративній справі», відповідно до якого, у разі пред'явлення позову про стягнення грошової суми в іноземній валюті суд у мотивувальній частині рішення повинен навести розрахунки з переведенням іноземної валюти в українську за курсом, встановленим Національним банком України на день ухвалення рішення.

Суд може ухвалити рішення про стягнення грошової суми в іноземній валюті у справах щодо правовідносин, які виникли при здійсненні валютних операцій, у випадках і в порядку, встановлених законом (частина друга статті 192, частина третя статті 533 Цивільного кодексу України).

А згідно з ч. 3 статті 553 Цивільного кодексу України, використання іноземної валюти, а також платіжних документів в іноземній валюті при здійсненні розрахунків на території України за зобов'язаннями допускається у випадках, порядку та на умовах, встановлених законом.

Відповідно, на користь позивачів грошові кошти підлягають стягненню як в національній, так і в іноземній валютах, згідно заявлених позовних вимог.

Згідно з ч. 1 статті 71 КАС України, кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених статтею 72 цього Кодексу.

Відповідно до ч. 2 статті 71 КАС України, в адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача, якщо він заперечує проти адміністративного позову.

Враховуючи викладене, на думку Окружного адміністративного суду міста Києва відповідачами не доведено правомірність та обґрунтованість підстав для прийняття оскаржуваних рішень. З урахуванням вимог, встановлених ч. 2 статті 19 Конституції України та ч. 3 статті 2 КАС України, позов підлягає задоволенню повністю.

При цьому, в частині вимог про визнання протиправним та скасування наказу Уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації в ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Соловйової Н.А. від 20 грудня 2016 року № 22 в частині, що стосується прав та інтересів позивачів щодо зупинення/блокування/припинення чи будь-якого іншого обмеження здійснення видаткових (витратних) готівкових та/або безготівкових операцій за депозитними чи будь-якими іншими рахунками, відкритими у ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК», суд зазначає, що оскільки в оскаржуваному наказі не вказується про зупинення/припинення видаткових (витратних) готівкових та/або безготівкових операцій за поточними, депозитними, кореспондентськими чи будь-якими іншими рахунками, відкритими у ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК», а йде мова лише про заборону здійснювати у ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» будь-які видаткові операції – безготівкові та готівкові, з рахунків пов'язаних осіб банку та про блокування рахунків пов'язаних осіб банку, вказана вимога підлягає задоволенню шляхом саме визнання протиправним та скасування наказу Уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб Соловйової Н.А. від 20 грудня 2016 року № 22

«Про заборону видаткових операцій з рахунків пов'язаних осіб» в частині, що стосується позивачів, щодо заборони будь-яких видаткових операцій –

безготівкових та готівкових, у ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» та блокування рахунків позивачів.

Додатково суд вважає за необхідне висловитись щодо підсудності даного спору адміністративному суду.

Суду відома позиція Верховного суду України, викладена у постановках від 16 лютого 2016 року у справі № 826/2043/15 та від 15 червня 2016 року у справі № 826/20410/14, згідно з якою на спори, які виникають на стадії ліквідації (банкрутства) банку, не поширюється юрисдикція адміністративних судів, а спір, що виник між сторонами, повинен розглядатися за правилами господарського судочинства.

Відповідно до ч. 1 статті 244-2 КАС України, висновок щодо застосування норм права, викладений у постанові Верховного Суду України, має враховуватися іншими судами загальної юрисдикції при застосуванні таких норм права.

Поряд із цим, зазначена правова норма одночасно передбачає, що суд має право відступити від правової позиції, викладеної у висновках Верховного Суду України, з одночасним наведенням відповідних мотивів.

Проаналізувавши зміст постанови Верховного Суду України від 16 лютого 2016 року у справі № 826/2043/15, суд встановив, що вона не підлягає застосуванню до спірних правовідносин, оскільки стосується обставин щодо включення грошових вимог органу Пенсійного фонду України до реєстру акцептованих вимог кредиторів; що стосується правової позиції, викладеної у постанові Верховного Суду України від 15 червня 2016 року у справі № 826/20410/14 з приводу включення фізичної особи - вкладника банку, до переліку вкладників, які мають право на відшкодування коштів за вкладом за рахунок Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, суд вважає за можливе відступити від правової позиції, викладеної у цій постанові.

Висновок Верховного Суду України у постанові від 15 червня 2016 року у справі №826/20410/14 зводиться до того, що юрисдикція адміністративних судів не поширюється на правовідносини, які врегульовані нормами Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», а тому спори, які виникають на стадії ліквідації банку, належить розглядати в порядку господарського судочинства.

Проте, на думку суду, застосування норм Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» у контексті спірних правовідносин є помилковим, виходячи з такого.

Відповідно до положень статті 1 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», банкрутство - це визнана господарським судом неспроможність боржника відновити свою платоспроможність за допомогою процедур санації та мирової угоди і погасити

встановлені у порядку, визначеному цим Законом, грошові вимоги кредиторів не інакше як через застосування ліквідаційної процедури; неплатоспроможність - це неспроможність боржника виконати після настання встановленого строку грошові зобов'язання перед кредиторами не інакше, як через відновлення його платоспроможності.

Згідно з ч. 1 статті 2 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», провадження у справах про банкрутство регулюється цим Законом, Господарським процесуальним кодексом України, іншими законодавчими актами України.

Пункт 2 ч. 1 статті 12 Господарського процесуального кодексу України встановлює, що справи про банкрутство підвідомчі господарським судам.

З наведеного слідує, що Законом України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» регулюються відносини щодо відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом, які вирішуються в порядку, передбаченому Господарським процесуальним кодексом України.

Разом з цим, ч. 3 статті 2 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визначено, що законодавство про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом при розгляді судом справи про визнання неплатоспроможним (банкрутом) банку застосовується з урахуванням норм законодавства про банки і банківську діяльність.

Суд звертає увагу, на те, що спірні правовідносини врегульовані Законом України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб», який є спеціальним Законом, що визначає правові, фінансові та організаційні засади функціонування системи гарантування вкладів фізичних осіб, повноваження Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, порядок виплати Фондом відшкодування за вкладками, а також відносини між Фондом, банками, Національним банком України.

Частина 8 статті 36 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» встановлює, що дія Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» на банки не поширюється.

У свою чергу, норми Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» передбачають особливу процедуру виведення неплатоспроможного банку з ринку, відмінну від порядку ліквідації банкрута, яка здійснюється шляхом застосування судових процедур банкрутства згідно із Законом України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», а саме: виведення неплатоспроможного банку з ринку здійснюється на підставі відповідної постанови Правління Національного банку України за правилами

Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб», що не передбачає порушення справи про банкрутство в господарському суді.

Суд також зауважує, що за суб'єктним складом відповідачів та характером виконуваних ними функцій дана справа є публічно-правовим спором.

Так, як вже зазначалось вище, згідно з ч. 1 статті 17 КАС України юрисдикція адміністративних судів поширюється на правовідносини, що виникають у зв'язку з здійсненням суб'єктом владних повноважень владних управлінських функцій, а також у зв'язку з публічним формуванням суб'єкта владних повноважень шляхом виборів або референдуму.

За змістом п. 1 ч. 1 статті 3 КАС України, справа адміністративної юрисдикції - це переданий на вирішення адміністративного суду публічно-правовий спір, у якому хоча б однією зі сторін є орган виконавчої влади, орган місцевого самоврядування, їхня посадова чи службова особа або інший суб'єкт, який здійснює владні управлінські функції на основі законодавства, в тому числі на виконання делегованих повноважень.

Відповідно до визначення п. 7 ч. 1 статті 3 КАС України, суб'єкт владних повноважень - орган державної влади, орган місцевого самоврядування, їхня посадова чи службова особа, інший суб'єкт при здійсненні ними владних управлінських функцій на основі законодавства, в тому числі на виконання делегованих повноважень.

Таким чином, спір набуває ознак публічно-правового за наявності серед суб'єктів спору публічного органу чи посадової особи, які виконують владні управлінські функції.

За визначенням статті 2 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб», уповноважена особа Фонду - це працівник Фонду, який від імені Фонду та в межах повноважень, передбачених цим Законом та/або делегованих Фондом, виконує дії із забезпечення виведення банку з ринку під час здійснення тимчасової адміністрації неплатоспроможного банку та/або ліквідації банку.

Відповідно до ч. 1 статті 3 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб», Фонд є установою, що виконує спеціальні функції у сфері гарантування вкладів фізичних осіб та виведення неплатоспроможних банків з ринку і ліквідації банків у випадках, встановлених цим Законом.

Частина 1 статті 4 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» встановлює, що основним завданням Фонду є забезпечення функціонування системи гарантування вкладів фізичних осіб та виведення неплатоспроможних банків з ринку.

Згідно з ч. 2 статті 4 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб», на виконання свого основного завдання Фонд у порядку, передбаченому цим

Законом, здійснює зокрема такі функції: здійснює заходи щодо організації виплат відшкодувань за вкладками в разі прийняття рішення про відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку; здійснює регулювання участі банків у системі гарантування вкладів фізичних осіб; здійснює процедуру виведення неплатоспроможних банків з ринку, у тому числі шляхом здійснення тимчасової адміністрації та ліквідації банків.

Відповідно до положень ч.ч. 1-3 статті 34 Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб», Фонд розпочинає процедуру виведення неплатоспроможного банку з ринку не пізніше наступного робочого дня після офіційного отримання рішення Національного банку України про віднесення банку до категорії неплатоспроможних.

Не пізніше наступного робочого дня після початку тимчасової адміністрації Фонд розміщує інформацію про запровадження тимчасової адміністрації в банку на своїй офіційній сторінці в мережі Інтернет і не пізніше ніж через 10 днів публікує її в газетах «Урядовий кур'єр» або «Голос України».

Виконавча дирекція Фонду не пізніше наступного робочого дня після офіційного отримання рішення Національного банку України про віднесення банку до категорії неплатоспроможних призначає з числа працівників Фонду уповноважену особу Фонду (кілька уповноважених осіб Фонду), якій Фонд делегує всі або частину своїх повноважень тимчасового адміністратора. Уповноважена особа Фонду повинна відповідати вимогам, встановленим Фондом. Рішення про призначення уповноваженої особи Фонду доводиться Фондом до головного офісу банку та до кожного відокремленого підрозділу банку негайно.

Усі або частина повноважень Фонду, визначені цим Законом, можуть бути делеговані одній або кільком уповноваженим особам Фонду. У разі делегування повноважень кільком уповноваженим особам Фонд зазначає обсяг повноважень кожної з них. Здійснення повноважень органів управління банку може бути делеговано тільки одній уповноваженій особі.

Зі змісту наведених правових норм вбачається, що Фонд та уповноважена особа Фонду виконують управлінські владні функції, визначені Законом України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб», у тому числі по виконанню дій із забезпечення виведення банку з ринку та організації виплат відшкодувань за вкладками.

Зазначене кореспондується із позицією, викладеною у постанові Пленуму Вищого адміністративного суду України від 20 травня 2013 року № 8 «Про окремі питання юрисдикції адміністративних судів», а саме у пункті 25 зазначеної постанови Пленум Вищого адміністративного суду України вказав наступне: «Відповідно до частин першої та другої статті 3 Закону України від 23 лютого 2012 року № 4452-VI «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» Фонд гарантування вкладів фізичних осіб є установою, що виконує спеціальні функції у сфері

гарантування вкладів фізичних осіб та виведення неплатоспроможних банків з ринку. Фонд є юридичною особою публічного права.

Оскільки Фонд гарантування вкладів фізичних осіб є державною спеціалізованою установою, яка виконує функції державного управління у сфері гарантування вкладів фізичних осіб, то спори, які виникають у цих правовідносинах, є публічно-правовими та підлягають розгляду за правилами КАС України».

Крім того, з урахуванням наведеного суд вважає за необхідне зазначити, що спірні правовідносини виникли між позивачами та Фондом і його Уповноваженими особами як наслідок запровадження процедури тимчасової адміністрації банку, а не у межах процедури банкрутства, та без участі банку, як боржника.

Отже, суд приходять до висновку, що даний спір є публічно-правовим та має розглядатись за правилами адміністративного судочинства.

Відповідно до статті 161 КАС України, під час прийняття постанови суд вирішує наступні питання, зокрема:

- 1) чи мали місце обставини, якими обґрунтовувалися вимоги та заперечення, та якими доказами вони підтверджуються;
- 2) чи є інші фактичні дані, які мають значення для вирішення справи, та докази на їх підтвердження.

Відповідно до положень ч. 1 статті 69 КАС України, доказами в адміністративному судочинстві є будь-які фактичні дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин, що обґрунтовують вимоги і заперечення осіб, які беруть участь у справі, та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Ці дані встановлюються судом на підставі пояснень сторін, третіх осіб та їхніх представників, показань свідків, письмових і речових доказів та висновків експертів.

Згідно положень статті 86 КАС України, суд оцінює докази, які є у справі, за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на їх безпосередньому, всебічному, повному та об'єктивному дослідженні. Ніякі докази не мають для суду наперед встановленої сили. Суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності.

Отже, виходячи з меж заявлених позовних вимог, системного аналізу положень чинного законодавства України, матеріалів справи, суд приходять до висновку про те, що вимоги позивачів підлягають задоволенню.

Відповідно до ч. 1 статті 94 КАС України, якщо судові рішення ухвалені на користь сторони, яка не є суб'єктом владних повноважень, суд присуджує всі здійснені нею документально підтверджені судові витрати за рахунок бюджетних

асигнувань суб'єкта владних повноважень, що виступав стороною у справі, або якщо стороною у справі виступала його посадова чи службова особа.

З урахуванням наведеного суд вважає за необхідне присудити в рівних частинах за рахунок бюджетних асигнувань Національного банку України, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб та Міністерства фінансів України на користь Суркіса І.Р., Суркіса Р.Д., Суркіс С.Г., Ковалик П.О. та Суркіс М.І. понесені останніми витрати по сплаті судового збору у розмірі 12942,42 грн. кожен та на користь Суркіса Г.М. понесені ним витрати по сплаті судового збору у розмірі 4302,42 грн.

Керуючись ст.ст. 94, 122, 128, 158-163 КАС України, суд, –

ПОСТАНОВИВ:

Позовні вимоги Суркіса Ігоря Рахмільовича, Суркіса Григорія Михайловича, Суркіса Рахміля Давидовича, Суркіс Світлани Григорівни, Ковалик Поліни Олександрівни, Суркіс Марини Ігорівни задовольнити повністю.

Визнати протиправним та скасувати рішення Комісії з питань визначення пов'язаних із банком осіб і перевірки операцій банків із такими особами Національного банку України від 13 грудня 2016 року №105 в частині визнання Суркіса Ігоря Рахмільовича, Суркіса Григорія Михайловича, Суркіса Рахміля Давидовича, Суркіс Світлани Григорівни, Ковалик Поліни Олександрівни та Суркіс Марини Ігорівни пов'язаними з ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» (ідентифікаційний код юридичної особи 14360570, місцезнаходження 49094, Дніпропетровська область, місто Дніпро, вулиця Набережна Перемоги, будинок 50) особами.

Визнати протиправним та скасувати наказ Уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації в ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Соловійової Наталії Анатоліївни від 20 грудня 2016 року №22

«Про заборону видаткових операцій з рахунків пов'язаних осіб» в частині, що стосується Суркіса Ігоря Рахмільовича, Суркіса Григорія Михайловича, Суркіс Рахміля Давидовича, Суркіс Світлани Григорівни, Ковалик Поліни Олександрівни, Суркіс Марини Ігорівни, щодо заборони будь-яких видаткових операцій – безготівкових та готівкових, у ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» та блокування рахунків Суркіса Ігоря Рахмільовича, Суркіса Григорія Михайловича, Суркіса Рахміля Давидовича, Суркіс Світлани Григорівни, Ковалик Поліни Олександрівни, Суркіс Марини Ігорівни.

Визнати протиправним та скасувати рішення Виконавчої дирекції Фонду гарантування вкладів фізичних осіб «Про погодження умов придбання акцій додаткової емісії неплатоспроможності банку ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» від 20 грудня 2016 року №2887 в частині, що стосується прав та інтересів Суркіса Ігоря Рахмільовича, Суркіса Григорія Михайловича, Суркіса Рахміля Давидовича,

Суркіс Світлани Григорівни, Ковалик Поліни Олександрівни, Суркіс Марини Ігорівни.

Визнати протиправним та скасувати рішення Виконавчої дирекції Фонду гарантування вкладів фізичних осіб «Про здійснення розрахунково-касового обслуговування під час тимчасової адміністрації у ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» від 20 грудня 2016 року № 2891 в частині, що стосується прав та інтересів Суркіса Ігоря Рахмільовича, Суркіса Григорія Михайловича, Суркіса Рахміля Давидовича, Суркіс Світлани Григорівни, Ковалик Поліни Олександрівни, Суркіс Марини Ігорівни.

Визнати нечинним з моменту укладення Договору про придбання акцій №101/2016 від 20 грудня 2016 року та Акт приймання-передавання за Договором про придбання акцій №101/2016 від 20 грудня 2016 року, що укладені між ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК», від імені якого діяв Фонд гарантування вкладів фізичних осіб в особі уповноваженої особи Фонду на тимчасову адміністрацію ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Славкіної Марини Анатоліївни та Суркісом Ігорем Рахмільовичем, від імені якого діяла уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Шевченко Андрій Миколайович.

Визнати нечинним з моменту укладення Договору про придбання акцій №100/2016 від 20 грудня 2016 року та Акт приймання-передавання за Договором про придбання акцій №100/2016 від 20 грудня 2016 року, що укладені між ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК», від імені якого діяв Фонд гарантування вкладів фізичних осіб в особі уповноваженої особи Фонду на тимчасову адміністрацію ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Славкіної Марини Анатоліївни та Суркісом Рахмілем Давидовичем, від імені якого діяла уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Шевченко Андрій Миколайович.

Визнати нечинним з моменту укладення Договору про придбання акцій №102/2016 від 20 грудня 2016 року та Акт приймання-передавання за Договором про придбання акцій №102/2016 від 20 грудня 2016 року, що укладені між ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК», від імені якого діяв Фонд гарантування вкладів фізичних осіб в особі уповноваженої особи Фонду на тимчасову адміністрацію ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Славкіної Марини Анатоліївни та Суркіс Світланою Григорівною, від імені якої діяла уповноважена особа Фонду на здійснення тимчасової адміністрації ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Шевченко Андрій Миколайович.

Визнати нечинним з моменту укладення Договору про придбання акцій №83/2016 від 20 грудня 2016 року та Акт приймання-передавання за Договором про придбання акцій №83/2016 від 20 грудня 2016 року, що укладені між ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК», від імені якого діяв Фонд гарантування вкладів фізичних осіб в особі уповноваженої особи Фонду на тимчасову адміністрацію ПАТ КБ

«ПРИВАТБАНК» Славкіної Марини Анатоліївни та Ковалик Поліною Олександрівною, від імені якої діяла уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Шевченко Андрій Миколайович.

Визнати нечинним з моменту укладення Договір про придбання акцій №92/2016 від 20 грудня 2016 року та Акт приймання-передавання за Договором про придбання акцій №92/2016 від 20 грудня 2016 року, що укладені між ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК», від імені якого діяв Фонд гарантування вкладів фізичних осіб в особі уповноваженої особи Фонду на тимчасову адміністрацію ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Славкіної Марини Анатоліївни та Суркіс Мариною Ігорівною, від імені якої діяла уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Шевченко Андрій Миколайович.

Визнати протиправним та скасувати Рішення Виконавчої дирекції Фонду гарантування вкладів фізичних осіб «Про погодження умов продажу неплатоспроможного банку ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» № 2893 від 20 грудня 2016 року в частині, що стосується прав та інтересів Суркіса Ігоря Рахмільовича, Суркіса Григорія Михайловича, Суркіса Рахміля Давидовича, Суркіс Світлани Григорівни, Ковалик Поліни Олександрівни, Суркіс Марини Ігорівни.

Визнати нечинним з моменту укладення Договір купівлі-продажу акцій банку № БВ-744/16/13010-05/131 від 21 грудня 2016 року та Акт виконання зобов'язань до Договору купівлі-продажу акцій банку № БВ-744/16/13010-05/131 від 21 грудня 2016 року, що укладені між Державою в особі Міністерства фінансів України та усіма особами, які станом на 21 грудня 2016 року були власниками простих іменних акцій ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК», від імені яких діяла Уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Шевченко Андрій Миколайович в інтересах та за рахунок якої діяло ПАТ КБ «УКРГАЗБАНК» в частині, що стосується прав та інтересів Суркіса Ігоря Рахмільовича, Суркіса Григорія Михайловича, Суркіса Рахміля Давидовича, Суркіс Світлани Григорівни, Ковалик Поліни Олександрівни, Суркіс Марини Ігорівни.

Визнати протиправним та скасувати наказ Уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації в ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Соловйової Наталії Анатоліївни «Про перерахування коштів пов'язаних осіб» від 21 грудня 2016 року № 44 в частині, що стосується прав та інтересів Суркіса Ігоря Рахмільовича, Суркіса Григорія Михайловича, Суркіса Рахміля Давидовича, Суркіс Світлани Григорівни, Ковалик Поліни Олександрівни, Суркіс Марини Ігорівни.

Стягнути з ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК»:

- 151 011 000, 00 (сто п'ятдесят один мільйон одинадцять тисяч) гривень, в якості основної суми списаного депозиту та 72 353, 69 доларів США (сімдесят дві тисячі триста п'ятдесят три долари США шістдесят дев'ять центів), 6 759, 52 євро (шість тисяч сімсот п'ятдесят дев'ять євро п'ятдесят два євроценти) в якості не нарахованих процентів за депозитом за період з 22 грудня 2016 року по 22 лютого 2017 року, на користь Суркіса Ігоря Рахмільовича (РНОКПП: 2151005459, 22 листопада 1958 року народження, адреса реєстрації: Україна, індекс 03150, м. Київ, вул. Димитрова, буд. 11, кв. 5),
- 514 126 000, 00 (п'ятсот чотирнадцять мільйонів сто двадцять шість тисяч) гривень на користь Суркіса Рахміля Давидовича (РНОКПП: 0728300638, 10 грудня 1919 року народження, адреса реєстрації: Україна, м. Київ, вул. Десятинна, буд. 10, кв. 5),
- 163 052 960, 00 (сто шістдесят три мільйони п'ятдесят дві тисячі дев'ятсот шістдесят) гривень, в якості основної суми списаного депозиту, та 80 955, 90 доларів США (вісімдесят тисяч дев'ятсот п'ятдесят п'ять доларів США дев'яносто центів), 1 105, 10 євро (одна тисяча сто п'ять євро десять євроцентів) в якості не нарахованих процентів за депозитом за період з 22 грудня 2016 року по 22 лютого 2017 року, на користь Суркіс Світлани Григорівни (РНОКПП: 2653619305, 26 серпня 1972 року народження, адреса реєстрації: Україна, індекс 01004, м. Київ, вул. Пушкінська, буд. 21, кв. 23),
- 174 504 680, 00 (сто сімдесят чотири мільйони п'ятсот чотири тисячі шістсот вісімдесят) гривень, в якості основної суми списаного депозиту, та 91 850, 00 (дев'яносто одна тисяча вісімсот п'ятдесят) доларів США, в якості не нарахованих процентів за депозитом за період з 22 грудня 2016 року по 22 лютого 2017 року, на користь Ковалик Поліни Олександрівни (РНОКПП: 1873016906, 13 квітня 1951 року народження, адреса реєстрації: Україна, індекс 01133, м. Київ, узвіз. Печерський, буд. 8, кв. 15),
- 44 835 000, 00 (сорок чотири мільйони вісімсот тридцять п'ять тисяч) гривень, в якості основної суми списаного депозиту, та 21 074, 00 (двадцять одна тисяча сімдесят чотири) долари США, в якості не нарахованих процентів за депозитом за період з 22 грудня 2016 року по 22 лютого 2017 року, на користь Суркіс Марини Ігорівни (РНОКПП: 3126724780, 09 серпня 1985 року народження, адреса реєстрації: Україна, індекс 01034, м. Київ, вул. Пушкінська, буд. 1/3, корп. 5, кв. 64), **як поворот виконання:** рішення Комісії з питань визначення пов'язаних із банком осіб і перевірки операцій банків із такими особами Національного банку України від 13 грудня 2016 року № 105, рішення Виконавчої дирекції Фонду гарантування вкладів фізичних осіб «Про погодження умов придбання акцій додаткової емісії неплатоспроможності банку ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» від 20 грудня 2016 року № 2887, рішення Виконавчої дирекції Фонду гарантування вкладів фізичних осіб «Про здійснення розрахунково-касового обслуговування під час тимчасової адміністрації у ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» від 20 грудня 2016 року № 2891, Договору про придбання акцій №83/2016 від 20 грудня 2016 року та Акту

приймання-передавання за Договором про придбання акцій № 83/2016, Договору про придбання акцій № 92/2016 від 20 грудня 2016 року та Акту приймання-передавання за Договором про придбання акцій № 92/2016 від 20 грудня 2016 року, Договору про придбання акцій № 100/2016 від 20 грудня 2016 року та Акту приймання-передавання за Договором про придбання акцій № 100/2016 від 20 грудня 2016 року, Договору про придбання акцій № 101/2016 від 20 грудня 2016 року та Акту приймання-передавання за Договором про придбання акцій № 101/2016 від 20 грудня 2016 року, Договору про придбання акцій № 102/2016 від 20 грудня 2016 року та Акту приймання-передавання за Договором про придбання акцій № 102/2016 від 20 грудня 2016 року, Договору купівлі-продажу акцій банку № БВ-744/16/13010-05/131 від 21 грудня 2016 року та акту виконання зобов'язань до Договору купівлі-продажу акцій банку № БВ-744/16/13010-05/131 від 21 грудня 2016 року, Рішення Виконавчої дирекції ФГВФО «Про погодження умов продажу неплатоспроможного банку ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» № 2893 від 20 грудня 2016 року, Наказу Уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб на здійснення тимчасової адміністрації в ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» Соловйової Наталії Анатоліївни «Про перерахування коштів пов'язаних осіб» від 21 грудня 2016 року № 44, в частині, що стосується прав та інтересів Суркіса Ігоря Рахмільовича, Суркіса Григорія Михайловича, Суркіса Рахміля Давидовича, Суркіс Світлани Григорівни, Ковалик Поліни Олександрівни, Суркіс Марини Ігорівни.

Присудити в рівних частинах за рахунок бюджетних асигнувань Національного банку України, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб та Міністерства фінансів України на користь Суркіса Ігоря Рахмільовича, Суркіса Рахміля Давидовича, Суркіс Світлани Григорівни, Ковалик Поліни Олександрівни, Суркіс Марини Ігорівни понесені останніми витрати по сплаті судового збору у розмірі 12942, 42 грн. (дванадцять тисяч дев'ятсот сорок дві гривні сорок дві копійки) кожному.

Присудити в рівних частинах за рахунок бюджетних асигнувань Національного банку України, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб та Міністерства фінансів України на користь Суркіса Григорія Михайловича понесені ним витрати по сплаті судового збору у розмірі 4 302, 42 грн. (чотири тисячі триста дві гривні сорок дві копійки).

Постанова, відповідно до ч. 1 статті 254 КАС України, набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, встановленого цим Кодексом, якщо таку скаргу не було подано.

Постанова може бути оскаржена до суду апеляційної інстанції протягом десяти днів з дня отримання копії постанови за правилами, встановленими статтями 185-187 КАС України, шляхом подання через суд першої інстанції апеляційної скарги.

Головуючий суддя

Аблов Є.В.

Суддя

Літвінова А.В.

Суддя

Мазур А.С.